

نگاهی به مجموعه خاطرات «بیماران»

دستنوشته‌های آب و آتش

نیروی دریایی ارتش در زمان جنگ سهم بزرگی در دفاع از سرزمین‌مان و حفاظت از دریا‌های جنوبی کشور که در تیرس دشمن بود، داشت، با این حال در کتب دفاع مقدس آنطور که باید و شاید به تلاش و فعالیت‌های آنها در زمان جنگ پرداخته نشده است، در صورتی که از نقش پررنگ نیروی دریایی کشور در هشت سال جنگ تحمیلی نمی‌توان بی تفاوت گذشت. مجموعه خاطرات «بیماران» یکی از کتاب‌های کمتر دیده شده در زمینه مبارزات سربازان و خدایان نیروی دریایی ارتش است که گوئی در فراخوانی در سال۱۳۷۲ دستنوشته‌هایی را به دبیر خانه مرکزی نیروی دریایی می‌فرستند و سپس از مدتی، بر حسب اتفاق تمام خاطرات به دست یک اهل قلم به نام «عبدالرحیم برزگر» می‌افتد که از کار کتان آنجاست واو هم همت می‌کند و تمام نوشته‌های سربازان و افسران نیروی دریایی را می‌خواند و با تلخیص و ویرایش، آنها را در کتابی به همین نام توسط «دفتر مطالعات راهبردی ناجا» منتشر می‌سازد. مجموعه حاضر شامل ۸۸ خاطره کوتاه و بلند از روبرویی دریا دلان نیروی دریایی با دشمن یعنی است که بعد از گذشت ۲۰ سال در سال ۱۳۹۳ به دست گرد آورنده می‌رسد و در ۲۰۰ صفحه با قطع جیبی منتشر می‌شود. در بخشی از مقدمه کتاب از زبان ناشر آمده است: «ریای عمان، خلیج فارس و سرزمین خوزستان سراسر شاهد از خود گذشتگی و فداکاری در یادلانی است که بی‌محایا بر متجاوزان تاختند… آنچه در پیش رو دراید لطیف‌ترین احساس‌ها و خاطرات تعدادی از قهرمانان دریادل است…». مؤلف کتاب هم در ادامه اینگونه نوشته است: «دست‌نوشته‌ها و خاطرات پیش روی شما به طور خیلی اتفاقی به دستم رسید. زمانی که آقای زارع پور یابگانی اداره شان را سرسازمان می‌داد به چند کیسه بزرگ کاغذ برمی‌خورد که قرار بود برای پاکسازی بخش یابگانی، سوزانده شود ولی نوشته‌ها توجیش را جلب می‌کنند و در همان وضعیت مشغول خواندن می‌شود و پیش خود می‌گوید این نوشته‌ها فقط به درد «برزگر» می‌خورد، این شد که به بخشی از حافظه شفاهی برویچه‌های نیروی دریایی در سال ۱۳۷۲ رسیدم…». خاطرات واقعی کتاب در سبک‌های متفاوتی نوشته شده است، بعضی از آنها طنزآمیز و بعضی از نوشته‌ها بسیار غمگین و تلخ هستند و هر کدام از آنها گوشه‌هایی از غم‌ها و شادی‌های آن دوره تاریخی را برای ما به تصویر می‌کشند. در صفحات آغازین کتاب، خاطره‌ای طنز به نقل از یکی از تکاوران نیروی دریایی آمده است که در عملیات بیت‌المقدس حضور داشته است، او اینگونه تعریف می‌کند: «داشتیم اسرا را از خر مشهر خارج می‌کردیم. قایقمان برای آخرین اسیر جانداشت. هر کاری کردیم که بتوانیم او را با این خود بریم جانی شد. جالب بود که در این گروپور که چه تصمیمی بگیریم با نگاهی اسیر خودش پیشنهاد کرد که مرا روی اسب بگذارید و بروید. بعدا بر گردید مرا با خود برید! قایقران ما که به عربی مسلط بود، زد زیر خنده و گفت این چه رنگه! ماندن جایز نبود. دلم بر دریا زدم، اسیر را روی اسکه گذاشتم و به آن طرف آب رفتم. پس از یکی دو ساعت مجدداً فرار کردم. باور نمی‌کنید اسیر روی اسکه خودش را با این کمربند بسته بود. با تعجب گفتم چرا خودت را برستی؟ گفت: ترسیدم فرار کنم.» چاپ اول این کتاب از رزمنده در سال ۱۳۹۴ منتشر شده است. امیدواریم به همت ناشر جوم آپ آن با طبعی بزرگ‌تر و کیفیتی بهتر و با جلدی شکیل‌تر صورت گیرد و با اطلاع‌رسانی بیشتر در دسترس تمام علاقه‌مندان قرار بگیرد.

دیدهبان

شامل برگزیده

فرمایشات رهبر معظم انقلاب

نماهنگ «دختران پشستا» روتمایی شد

نماهنگ «دختران پشستا» به سه زبان فارسی، عربی و انگلیسی توسط فرهنگسرای ابن‌سینا تولید و روتمایی شد که در آن بخش‌هایی از بیانات رهبر حکیم انقلاب در مقایسه بین وضعیت دختران ایرانی و پیشات از انقلاب از جمله پیشرفت‌های خارق‌العاده علمی، تحصیلی، شغلی، اجتماعی و سیاسی در جمهوری اسلامی به جای منجذاب فساد دوران رژیم سابق برای دختران جوان، ایجاد زمینه رشد بالاترین مقامات اجرایی و نقش دختران در استحکام پایه‌های نظام اسلامی و مبارزه با استکبار، بازخوانی شده است. «دختران پشستا»نهمین نماهنگ‌ما مجموعه تولیدات ویدئویی «شان» است که به طرح بیانات رهبر بزرگوار انقلاب در برهه‌های مهم مذهبی و ملی می‌پردازد و توسط فرهنگسرای ابن سینا به صورت مناسبتی تولید و منتشر می‌شود.

کارگردان «سرباز»:

مخاطب مهم نیست!

تهیه کننده و کارگردان سربال «سرباز» با توجیحات عجیب شامل اینکه این سربال در آینده مخاطبش را پیدا می‌کندو تعدادمخاطب مسئله مهمی نیست، نمایندگان رسانه‌ها را غافلگیر کردند. تهیه کننده سربال «سرباز» در نشست خبری این سربال با اشاره به اینکه تلویزیون سربال خوب و بد می‌سازد، در پاسخ به برخی انتقادات پیرامون عدم توفیق لازم در جذب مخاطب تلویزیونی می‌گوید: «نگاه و تعداد مخاطب فقط باعث نمی‌شود که بگوییم سربال خوب است یا خیر!»

این در حالی است که مهم‌ترین اهداف ساخت سربال‌های تلویزیونی فرهنگساری است و اگر یک سربال بیننده نداشته باشد، به طور عادی اثرگذار هم نیست.

در بخشی دیگر هادی مقدم‌دوست نویسنده و کارگردان سربال عنوان کرد: محتوای سربال سرباز بر پایه خدمت و مرحله بعد سربازی بود، در عین حال نمایش تغییر و تحولات و از نقای درونی آدم‌های سربال و به‌خصوص شو شخصیت اصلی آن به عنوان

| روزنامه جوان | شماره ۵۵۷ | چهارشنبه ۴ تیر ۱۳۹۹ | ۲ ذی‌القعده ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۳:۰۷ | غروب آفتاب: ۲۰:۰۴ | اذان مغرب: ۲۰:۵۵ | بیمه‌شنب‌شعر: ۰۰۱۰۰۱ | اذان صبح روز: ۰۴:۰۰ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۰۵

مظلومیت دختر ایرانی در سینمای ایران

در اغلب فیلم‌ها و بخشی از سربال‌های ایرانی، دخترها از پدر و خانه فرار می‌کنند در حالی که رابطه دختران با پدران ایرانی به کلی متفاوت از تصویری است که ترسیم می‌شود

محمدصادق عابدینی

در روزی که مردم ایران به مناسبت فرارسیدن میلاد حضرت معصومه (س) و روز دختر، در حال تبریک گفتن این روز به دختران‌شان و همچنین جشن گرفتن این روز بودند، نگاهی به چند فیلم شاخص سینمای ایران که در آن دختران در محوریت فیلم‌قرا دارند، نشان می‌دهد بر خلاف

جایگاه دختران در اغلب خانواده‌های ایرانی، سینما نشان‌دهنده دختران مظلومی

است که نزدیک ترین فرد در خانواده به آنها یعنی پدر یا پشان بیشترین ظلم را در حق آنها روا می‌دارند. «جوان» در ادامه به مرور تصویر ارائه شده از دختر ایرانی در فیلم‌های سینمای ایران پرداخته است.

اگر چه در هر جامعه‌ای از جمله جامعه ایران می‌تواند خشونت‌های فردی علیه دختران رخ دهد که موضوعی غم‌انگیز و تأسف‌آور است، اما حجم بدبختی‌های دختر ایرانی در سینمای ایران آنقدر بالااست که گویا هیچ دختری از داشتن خانواده شادمان نیست و فکر فرار از خانواده در ذهن اغلب دختران فیلم‌های ایرانی دیده می‌شود.

دهه ۷۰: زمانی برای فرار دختران از خانه

بخش عمده‌ای از فیلم‌های اجتماعی دهه ۷۰ به مسئله دختران و مشکلات اجتماعی آنها پرداخته است. کمی پیش از دهه ملتهب ۷۰، تمپینه میلانی فیلم «چه‌های طلاق» را می‌سازد که موضوع آن دختری است که درگیر طلاق والدینش می‌شود.

رخدادهای سال۷۶ به بعد باعث شد تا رویکرد سینما در پرداختن به مسائل اجتماعی بیشتر به سمت پررنگ کردن نقاط سیاه پیش برود. نمایش دختران عاصی و فراری از خانه در این دهه شروع و در دهه ۸۰ به مدلی کلی در پرداختن به جایگاه دختر در خانواده تبدیل شد. در این سال‌ها رسول صدرعاملی با ساخت فیلم «دختری با کفش های کتانی» دختر فرای را نشان می‌دهد که در جامعه خیلی‌ها به دنبال سوءاستفاده از وی هستند. دو سال بعد از اکران این فیلم، صدرعاملی دوباره سراغ مشکلات دختران رفت و این بار «من، ترانه ۱۵ سال دارم» را ساخت. در این فیلم دختری که پدرش در زندان گرفتار است از پسری که وی را صیغه کرده باردار می‌شود. رخشان بنی‌اعتماد که تقریباً

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سر دبیر: غلامرضا صدیقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
قطاع میرزای شیرازی، پلاک ۲۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸،نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

امام علی(ع) می‌فرمایند:

هر که به جایگاه‌های نامناسب رود، متهم شود.

گزیده تحفالعقول

به نمایش می‌گذارد. این فیلم که البته تلاش شده پایان خوشی برای آن ایجاد شود، رابطه شکننده پدری سنتی و دختری را که دوست دارد به‌روز و شاد باشد به نمایش می‌گذارد. از دیگر کارگردانی که مسئله رفتار دختران و پدران‌شان را در فیلم‌هایشان دنبال کرده‌اند، بهنام بهزادی است. این کارگردان در فیلم «قاعده تصادف» به رابطه دختری جوان و پدری مذهبی که گویا مسئولیت دولتی دارد می‌پردازد و از شکاف میان نسلی می‌گوید. دختر به هیچ وجه با افکار و عقاید پدر همراه نیست و ترجیح می‌دهد با گروهی از دختران و پسران اوقات خود را بگذرانند. بهزادی در فیلم «می‌ترسم» که سال گذشته در جشنواره فجر حضور داشت نیز کاراکتر پدر را با بازی امیر جعفری بسیار دیگر در نقش «بد من» دانست. به نمایش گذاشت که دختر نوجوانش متوجه فساد اخلاقی وی می‌شود و رابطه آنها برای همیشه به هم می‌خورد.

مسعود کیمیایی در فیلم «قاتل اهل» پدری را نشان می‌دهد که جزو مسئولان نظام و با عقاید دخترش به شدت مخالف است. این پدر از هر فرصتی برای سنگ‌اندازی در راه آنده دختر جوان خود فروگذار نیست.

کارگردانان زیادی در سال‌های اخیر به مسئله رابطه دختران و پدران پرداخته‌اند. «خانه پدری» ساخته کیانوش عیاری، روایتی از قتل ناموسی دختر به دست پدر را به نمایش می‌گذارد. «خانه دختر» که فیلمنامه‌اش را پرویز شهبازی نوشته، دیگر فیلمی است که به رابطه پدر و دختر می‌پردازد. این فیلم به خاطر القای رابطه غیراخلاقی میان پدر و دخترش «ریند» به مشکلات دختران جوان شهرستانی که از خانواده فرار هستند و دختران تهرانی که از خانواده‌هایشان بریده‌اند، پرداخت. این فیلمساز در «مالاربا» سراغ موضوع کهنه فرار دختر شهرستانی از خانه پرداخته است. «طلا» سومین فیلمی است که شهبازی با موضوع رابطه بد یک دختر با خانواده ساخته و اکنون در سینما آنلاین در حال نمایش است، گویا فیلمسازی شهبازی قرار است همیشه حول محور دختران فراری از خانه بگردد.

محمد حسین مهدویان در اولین فیلم اجتماعی‌اش به نام «لاتاری» به پدیده قاچاق دختران به دومی و نقش پدر خانواده در این زمینه پرداخته است. در این فیلم نیز پدر نقش منفی دارد و پسری که دوست آن دختر است، قهرمان فیلم است. تعداد فیلم‌هایی که در آن دختران در محور فیلم قرار دارند کم نیست و شاید در این گزارش کوتاه فرصت پرداخت به بسیاری از فیلم‌ها فراهم نشد اما همین تعداد نشان می‌دهد که سینمای اجتماعی در نمایش روابط درون خانواده‌های ایرانی و به خصوص رابطه پدر با دختر به سیاه‌ترین اشکال ممکن فکر می‌کند و تقریباً پیدا کردن دختری که از زندگی خود و رابطه‌اش با پدر و مادرش راضی است، سخت است. این در حالی است که سینما می‌توانست مسئولیت‌شناسانه عمل کرده و پدران خوب را نیز در سینما بازی دهد.

کتاب ادبیات

رسوایی نوبل ادبیات

به سینما می‌رسد

ماجرای رسوایی اخلاقی در آکادمی سوئد که در نهایت منجر به لغو بی سابقه اعطای نوبل ادبیات در سال ۲۰۱۸ شد، به فیلم سینمایی تبدیل می‌شود. به گزارش ایسنا به نقل از هالیوود ریپورتر، کتاب غیر داستانی «کلوب» نوشته «مانیلدا گوستاوسن» روزنامه‌نگار سوئدی مبنای اقتباس برای ساخت فیلم سینمایی با موضوع رسوایی اخلاقی در نوبل خواهد بود و کمپانی نوریسک فیلم اسکاندیناوی نیز تهیه‌کننده این پروژه سینمایی است.

«گوستاوسن» که خبرنگار روزنامه «داگنز نی هتر» سوئد است با انتشار مقاله‌ای افشاگرانه از ۱۸ زن نام برد که ماجراهایی از تجاوز، تهدید و آزار و اذیت در کلوب «فورم» را روایت کردند. کلوب «فورم» توسط چهاره‌های سرشناس فرهنگی سوئد، از جمله اعضای آکادمی سوئد (فرهنگستان ادبیات سوئد) اداره می‌شود که مسئولیت اعطای جایزه نوبل ادبیات را برعهده دارند. در متن رسوایی آکادمی نوبل ادبیات نام «ژان کلود آرنو» قرار داشت؛ عکاس واز چهاره‌های برجسته فرهنگی در کشور سوئد که «کاترین فروستمن» نویسنده و عضو آکادمی سوئد همسر اوست. «ژان کلود آرنو» در سال ۲۰۱۸ به تجاوز محکوم شد و هم اکنون در حال سیوری کردن دو سال و شش ماه دوران محکومیتش در زندان است. مقاله نوشته «گوستاوسن» موجب از استعفاها را در آکادمی سوئد رقم زد که در نهایت موجب لغو اعطای جایزه نوبل ادبیات در سال ۲۰۱۸ شد و به جای آن در سال۲۰۱۹ دو جایزه نوبل در شاخه ادبیات به اولگا توکار چوک و پیترا هاند که اعطا شد.

«گوستاوسن» در کتابش که «کلوب» نام دارد نگاهی عمیق‌تر به ماجرای کلوب «فورم» و ساختارهای فساد و قدرت در دنیای هنری اروپا داشته است.

تبدیل فیلمنامه سینمایی حضرت معصومه (س) به سربال

در کنار سربال قطعاً نسخه سینمایی زندگینامه حضرت معصومه(س) ساخته خواهد شد.

این کارگردان در انتها درباره اخبار و حواشی به وجود آمده درباره بازنگر نقش حضرت معصومه(س) بیان کرد: هنوز هیچ تصمیمی برای بازنگران این پروژه گرفته نشده تا و پایان نگارش و نهایی شدن متن سربال برای انتخاب بازنگران تصمیمی نداریم.

پروژه فاخر حضرت معصومه(س) به نویسندگی جواد افشار و حمید رسول پور و کارگردانی جواد افشار، تهیه‌کنندگی مجتبی امینی و همکاری آستان مقدس حرم حضرت معصومه(س) تولید خواهد شد.

قدردانی فرمانده کل سپاه از نوجوان بختیاری در «عصر جدید»

این نوجوان اخیراً اجرای پرشور و حماسی سرودهای در رثای سیدالشهدای مقاومت اسلامی، ابرقهرمان ایرانی، سردار دل‌ها شهید شهید حاج قاسم سلیمانی(ره) با گویش و لهجه زیبا و دلنشین محلی خطبه شهیدپرور بختیاری در پیامی از اقدام شبکه ۳ سیما داشت.

آقاتهرانی رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شد

رایه عنوان رئیس این کمیسیون انتخاب کرد. بیژن نوباوه و غلامرضا منتظری به عنوان نواب اول و دوم، حسین جلالی و زهره سادات لاجوردی به عنوان دبیران و مجید نصیریایی نیز به عنوان سخنگوی این کمیسیون انتخاب شدند.

سینمای کمدی ما برای جذب مخاطب به وقاحت متوسل شده است

سینمای طنز ما هیچ نسبتی با فکر و اندیشه ندارد

یک منتقد و کارشناس سینمایی با اشاره به اینکه فیلمنامه‌های متعددی را برای کارشناسی و نظر خواهی از سوی مراکز سینمایی و هنری خوانده‌ام، گفت: باید از یک فاجعه در این فیلمنامه‌ها خبر بد هم. سیدمحمد حسینی نویسنده فیلمنامه و مدرس فیلمنامه‌نویسی به تسنیم گفت: بیشتر آثاری که برای نظر خواهی به دستم می‌رسد نه قصه درستی دارند و نه از اصول اولیه فیلمنامه‌نویسی و درام و زیرمتن برخوردارند. این کارشناس درباره آثار کمدی سینمای ایران در ادامه عنوان کرد: عمده فیلمنامه‌های کمدی ما برای جذب مخاطب به وقاحت متوسل شده‌اند تا از این طریق بتوانند مخاطب بیشتری را با خط‌شکنی و حرف‌ها و عادات خلاف عرف رزن جذب کنند، بنابراین با یک ابتذال در سینما و نمایش‌ خانگی روبه‌رو هستیم، البته نمایش خانگی سربال‌های کمدی کمتر دارد اما آنها نیز از بی‌مایگی در نگارش فیلمنامه و قصه‌پردازی جذاب‌رنج می‌برند که این نوع خود دیگری از ابتذال می‌تواند قلمداد شود.

نویسنده فیلمنامه «آفتاب نیمه شب» درباره ابتذال در سینمای ایران با توجه به سخنان رئیس سازمان سینمایی که گفته بود، در صورتی که اگر به سلاقی سختگیری کنیم دچار نوعی ابتذال می‌شویم، گفت: به نظرم نباید این صحبت وی را چندان جدی و موضعگیرانه تلقی کنیم. آقای انتظامی این جمله را بیشتر از جنبه مدیریتی گفته‌اند و منظورشان این است که نباید دچار نوعی «یونینفرمیزه» در سینمای ایران شویم و باید تمام سلاقی را در سینمای کشورمان سهیم بدانیم. بله این حرف در دست است اما واقعیت این است که در سینمای ایران اگر ابتذالی وجود دارد به دلیل سختگیری کردن در سلاقی نیست،